

Biblioteca Regională

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile

MICROENCICLOPEDI

CĂLĂTORIND PRIN ITALIA

TINERI ȘI TINERE

DE LA SATE

MÎINE CU TOȚII LA VOT!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II. NR. 5533. 6 PAGINI - 25 BANI. SÎMBĂTĂ 4 MARTIE 1967

ÎNTECEREA SOCIALISTĂ - 1966

FRUNTAȘI PE ȚARĂ

Joi, au avut loc festivitățile în cadrul cărora s-au înmănat distincțiile de întreprinderi fruntașe pe țară în întrecerea socialistă pe anul 1966. Colectivul de muncă de pe Șantierul sistemului hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier...

SĂRBĂTOARE LA PORȚILE DE FIER

...Porțile de Fier, 2 martie. Data, deși nu se înscrie în cronică evenimentelor „la zi” cum ar fi de pildă, întinderea celei de-a doua linii de funicular peste Dunăre (17 ianuarie), intrarea în probe tehnologice a celei mai mari fabrici de betoane pentru construcțiile anonte și aval (29 ianuarie), străpungerea ultimului și celui mai mare tunel (23 februarie) turnarea primei plăci de beton la uzina hidroelectrică (25 februarie) etc., etc., este o sinteză a tuturor. În această zi în sala Teatrului din Tr. Severin, constructorii sistemului hidroenergetic Porțile de Fier au trăit o mare bucurie: Grupul de șantieri I.C.H. a primit Steagul și diploma de întreprindere fruntașă pe țară în construcții în întrecerea socialistă pe anul 1966.

MAȘINĂ PENTRU BETONAREA GALERIILOR

DEVA. — Specialiștii întreprinderii miniere Barza au realizat o mașină, de concepție originală, pentru torcerea (betonarea) galeriilor miniere. Aceasta este superioară instalărilor similare fabricate până acum în țară: neproducând praful în timpul operațiilor de proiectare a betonului pe pereții galeriilor, ea înlătură pericolul imboldăcirii de silicoză a muncitorilor. Realizarea noii mașini a creat posibilitatea extinderii procedurii de susținere a lucrărilor miniere prin torcerea cu beton, care înlocuiește armăturile din lemn și metale și asigură o productivitate sporită.

Innoiri ritmice în formația noastră profesională

Cind se termină formația profesională a unui tânăr, ce rost are învățămîntul post-universitar, cind începe o specializare și ce limitare umană și de timp are — iată câteva din cele mai permanente întrebări pentru fiecare generație de tineri care acced la universitate sau în școli speciale și privesc cu răspundere perspectivele vieții lor în viitor. Și generația noastră n-a făcut o excepție și n-a fost lipsită de aceste frământări sufletești, care au avut, bineînțeles, un specific caracteristic perioadei de reflecție. Imi reamintesc de adinca schimbare ce s-a produs în gândirea noastră odată cu trecerea primilor ani de facultate, cind ideea terminării studiilor universitare — terminarea formației profesionale — era iluzorie și primejdioasă. Ideea perfecționării permanente, a formației umane și profesionale ca un proces continuu de-a lungul existenței noastre, a devenit principial director care a condus viața celor mai capabili să răspundă unei asemenea exigențe, de fapt, singura cale ce permite o dezvoltare a personalității și o eficiență socială de intensitate. Acest punct de vedere este de altfel timpul de progresul continuu al științelor, care schimbă într-un ritm rapid interpretarea relațiilor între fenomene, invalidează sau confirmă teoriile, aduce noi fapte în fondul concret de cunoștințe. Pierderea legăturii cu

Viitor complex studențesc

Pe una din pitoreștile coline ale Clujului va fi construit un nou cartier universitar. Pentru început, proiectele prevăd un complex de cămine pentru 3000 de studenți, un dispensar cu patru cabinete medicale, staționar, farmacie, un „centru” comercial cu magazine, chișciucuri, ateliere mesteșugărești și altele. Cămină care va deservi cel de-al doilea oraș studențesc clujean va avea o construcție originală. Autoservirea va fi ajutată de benzi transportoare. Orașelul va aduce o notă aparte în noua arhitectură a Clujului și prin faptul că blocurile, amplasate în trepte, vor fi cuplate două câte două. Corpurile de legătură între clădirile gemene vor cuprinde bibliotecile căminelor și holuri mari, mobilate în stilul foaielorlor.

DRUMUL SATULUI SPRE EL ÎNSUȘI

de Nicolae Velea

Drumul de la primăria de altădată, la sfatul popular de astăzi, de la primarul și notarul de altădată la președintele și deputatul de astăzi e un drum care traversează ascendent conștiințe și bunuri materiale, dimineți-muncă, amiezi-muncă, după-amiezi-muncă, seri și nopți de muncă sau de veghe. E drumul satului spre el însuși pentru că noțiunea de sat s-a învecinat întotdeauna, uneori pînă la suprapunere totală, cu noțiunea de gospodărie înțeleaptă și a devenit gemănă acum cu cea de gospodărie socialistă. Deputatul satului de astăzi are vârsta maturității eferescențe, realiste și exacte. El, acest deputat al satului care, măsurat în timp, are vârsta de douăzeci și unu de ani, are imaginea compusă din linii subțiri, uneori inesezabile pînă la atitudinea ferme, răspicate, hotărîtoare pentru înlesnirea vieții oamenilor care l-au ales.

(Continuare în pag. a II-a)

Lazăr Olga, cooperatoare la Cooperativa agricolă de producție Unirea din comuna Biejești, raionul Videle, candidată în circumscripția electorală nr. 20

postol Dumitru, directorul școlii generale din comuna Lălița, raionul Ploiești, candidat în circumscripția electorală nr. 15.

Iancu D. Ioana, profesoară la Școala generală de 8 ani nr. 1 Videle, candidată în circumscripția electorală nr. 20.

Cepan Stefan, dulgher la Cooperativa agricolă de producție Dorobanți, raionul Arad, candidat în circumscripția electorală nr. 15

PENTRU ÎNFLORIREA SATELOR NOASTRE, PENTRU BELȘUGUL OGOARELOR!

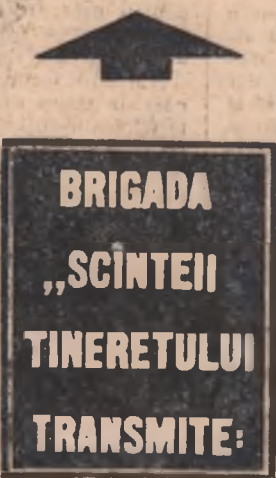
Miine, 5 martie, în satele patriei se vor desfășura alegerile pentru deputați în sfaturile populare comunale. Laolaltă cu gospodarii virșnici, vor vota și tinerii de la sate, unii dintre ei pentru prima oară. Pentru a le afla gândurile și sentimentele din acest prag de important eveniment, reporterii ai ziarului nostru au adresat citorva din tinerii alegători de miine următoarele întrebări: 1. CU CE SENTIMENTE MERGEȚI LA VOT? 2. PE CINE VOTAȚI, ȘI DE CE? 3. CUM VEȚI ÎNTĂRI VOTUL DUMNEAVOASTRĂ? Iată o parte din răspunsurile primite:

DESPRE CANDIDAȚII NOȘTRI VORBESC FAPTELE

Deși nu este pentru prima oară cind merg la vot, ajuns în fața urnelor încerc de fiecare dată un sentiment legitim de mîndrie și încredere. Din sentimentele cu care merg la vot nu poate lipsi apoi nici mulțumirea pentru traiul nostru tihnit, fericierea mea personală, a soției mele, gândurile frumoase pentru copilul nostru Ionuț. Cind stau și mă gândesc mai bine, îmi amintesc că de fiecare dată cind ne-am ales gospodarii din frun-

tea treburilor obștești ale comunei am avut de amintit și cite o nouă înfăptuire. Electricizarea comunei, grădinița pentru copiii cooperanților, magazinele cu posibilități de deservire modernă, dispensarul, o școală nouă și cite altele. Vom vota cu toată încrederea și dragostea candidații ca Toma Simion, președintele sfatului popular, de activitatea căruia se leagă înfrumusețarea comunei, împodobirea șoselei ce trece prin inima satului (devenită traseu turistic spre litoral), înființarea unui magazin cu autoservire, construcția noii școli de 8 ani

(Continuare în pag. a II-a)

ZILE PLINE DE LUCRU

(O masă rotundă organizată în mers prin citeva raioane ale regiunii Oltenia. Citii relatarea în pag. a III-a)

CARACTER ȘI PRUDENȚĂ

Am mai scris la această rubrică despre una din prejudecățile etice care continuă să existe printro încredere prea puțin încă zărnucită. Despre inerția prudenței excesive, despre inerția omului „cuminte” am mai scris (vezi și Modestia și succes și Cuminte sau cu minte). Problema are nebanuile implicații sociale și merită să insistăm încă și încă. Ce înseamnă în definiție

curență un caracter? În trăsături esențiale un om cu caracter este o structură psihică coerentă

și deci cu purtări previzibile, nu desigur un automat, cu reacții identice la stimuli similari, dar

oricum un om dintr-o bucată care poate fi lesne caracterizat. În mod firesc caracterul implică — și nu fără dreptate — și nu moralității celui definit. Omul de caracter este nu numai un om cu o structură coerentă, dar și expresia individuală a uma-

V. ARACHELIAN (Continuare în pag. a V-a)

MOMENT FESTIV

Un nou grup de elevi din clasa a III-a C a Școlii generale nr. 5 din Capitală, a trăit recent momentul emoționant al primirii în rândul organizației de pionieri...

Pentru înflorirea satelor noastre, pentru belșugul ogoarelor

(Urmare din pag. 1)

prin contribuția voluntară a cetățenilor. Tot din urmă în vîm da votul pentru Ghiță Constantin, președintele Cooperativei agricole de producție Brănești...

14000 de volume, dacă de la librăria din localitate s-au vîndut cărți în valoare de 40.000 lei, dacă din 42 de absolvenți de acum un an, 32 au intrat la liceele și școlile profesionale...

WALTRAUDE SCHULLER brigadieră Cooperativa agricolă de producție Sînpetru, Brașov

A FI PREZENT

La primul meu vot eram elev la Școala pedagogică din Oradea. Îmi doream să ajung cel mai repede învățător în satul meu, acolo unde simțeam că este nevoie de muncă mea...

PRIMUL MEU VOT, CELUL MAI BUNI GOSPODARI

Am 20 de ani și votesc în ziua de azi. Am emoție, firește, dar nu numai despre acest lucru e vorba. M-am născut în comuna aceasta. Tata a fost om de serviciu la primărie, apoi la ștutul popular...

IOANA SCHIOPU tehnician agronom Cooperativa agricolă de producție Adunați Copăceni raionul Giurgiu

DEMNI DE ÎNCREDEREA NOASTRĂ

Merg cu încredere la vot. Este firesc, deoarece încredințez votul meu unuia dintre cei mai buni candidați din comuna noastră — MARIN BICA. Este vechi deputat; și datorită multelor îmbunătățiri iluminatului public prin înlocuirea stîlpilor uzati, pietruirea străzilor, îndiguirea șoselei din satul Scheau...

Cunoscaș, așa spune, comuna pe degete. Eu am venit aici o dată cu lucrurile noi. O dată cu școala cea nouă unde îi învăț acum pe copii, o dată cu casa de naștere și cu dispensarul, cu lumina electrică, apărute toate doar în ultimii ani pe harta economiei a satului. Cooperativa agricolă de producție din Sîrbii asigură în zonă de deal beneficia doar de o sursă de ramură de producție: cultura de cereale...

IOAN ERDEI învățător în comuna Sîrbii raionul Oradea

Drumul satului spre el însuși

(Urmare din pag. 1)

L-am văzut odată într-o țară, într-un sat din raionul Lehlu, stîngind o ceartă dintre doi oameni. Ce de acolo își tubau șchia și autoritatea cuvintului odată spus. Bine, le-a spus, pun porumb, dar la toamnă încarc două canioane, le aduc în fața sediului raionului și dacă e nevoie le duc și la regiune, și dacă nici acolo, le duc și mai departe...

porumbului, cănd eu era povărit cartofului. S-a zăbătut, a telefonat, s-a dus de cîteva ori acolo, la centru... Ce de acolo își tubau șchia și autoritatea cuvintului odată spus. Bine, le-a spus, pun porumb, dar la toamnă încarc două canioane, le aduc în fața sediului raionului și dacă e nevoie le duc și la regiune, și dacă nici acolo, le duc și mai departe...

Prima „recoltă” din cei 300.000 pui de care îl hrănește anual Stațiunea agricolă experimentală Brașov.

Așadar, existența mediocrității are extraordinare implicații de ordin social. Bateria pasului pe loc, plafonarea la nivelul lui „nici cald, nici rece” — indiferent dacă se produce la masa mea de lucru, a ta sau a lui, la mașina unde muncește el sau muncesc tu — ne stăpînește pe toți...

tistice? Autorul acestei anchete a asistat, cu cîteva ani în urmă, la Hunedoara la o discuție foarte familiară și interesantă care își judeca succesele în raport cu cele mai bune rezultate similare din industria mondială.

Bietele ideii frumoase!

Căminul „Carpați”. Început de semestru. Discuțăm eu doi studenți, abia sosiți din vacanță. PIELESCU ION și ENE PĂUN, amînoi din anul III — Facultatea de matematică-mecanică.

cești lant de mediocritate prezentă și viitoare, vede totul dar nu face nimic.

Bietele ideii frumoase...

Falsele rețete...

Am întîlnit, eu prilejul anchetei noastre, și existența altorva „rețete” șocante de unii verificate, pentru salvarea din mediocritate. MARIN V., bucureștean, care n-a intrat la examenul de admitere în facultate și care luarează la școală ferată, undeva la o gară apropiată de Capitală: „Cînd vin în București, declară el, e să fac, mai însero să scap și eu de piliteasă, mă bag (notați expresia) într-un bar un niște prieten. Mai bel sero, mai fumez o țigară te mai întreci eu o dată pe sare, poate, n-ai mai cunoscut-o, devii alt om, trăiești altă viață”.

legerea” mediocrității însăși. Îmi aduc aminte de cursurile lui Nicolae Iorga, la care nu puteai să nu înveți, devenea obligat moral după ce-l ascultai, nu mai era vorba doar de examen. Ca toate marile personalități ale școlii superioare românești, Iorga nu „dieta” studenților cursul (ceea ce azi se întîmplă alt de des!). Înrapit de o idee (desori o idee foarte actuală) el alegea o temă pe care o studia personal și pe care o desfășura magistral din studentului o pilă de modul în care trebuie studiată și interpretată istoria, sau un fapt istoric. Învățarea fiecărei etape istorice era obligatoria studentului. Pentru studiu indica ca toată bibliografia (în românește sau în limbi străine), iar la examen te asculta toată materia, ba chiar îți pretindea să știi și alte puncte de vedere referitoare la fiece eveniment, uneori chiar dacă nu era de acord cu autorul lor. Îi puneau astfel pe studenți într-o stare de pasionat frîmțit intelectual, iar cei ce învățau cu el nu puteau, decît dacă erau răpînoșii, să rămîna plăcizi. Să cadă în somnolență intelectuală. Aceasta a fost o foarte bună tradiție a învățămîntului nostru superior, la care este cazul să revenim.

Să fii cinstit cu tine însuși!

O oră înainte de începerea spectacolului la „National”. O așteptăm la „intrarea artiștilor” pe LINCA TOMOROVEANU. Frig. Intră cu gulerul ridicat, gest de școlărie.

VĂ SPERIE PERSPECTIVA (POIBILĂ) A MEDIOCRITĂȚII? (II)

— Cum să nu mă sperie perspectiva mediocrității? se miră ea. Mediocritatea este moartea artei... — V-am revăzut, recent, în „Moartea unui artist”. V-ați păstrat prospețimea după altele spectacole, fapt care se reflectă în entuziasmul cu care vă primеște și vă îndrăgește sala. Acesta ar fi un punct acesta. Să privim însă retrospectiv: ați fost într-o vreme, ca altele altele fete, pur și simplu în fața alegerii meseriei. V-ați întregat a-tunci ce se putea întregi la „nu reusești”? (nu este vorba de admitere în facultate, fiindcă reușita asta o obțin mulți), ci de reușita în confruntarea cu publicul... — Dacă m-am întrebat? E prea puțin zis, nu-am chinut. N-aș fi putut suporta să trăiesc în teatru o viață de umbră, să port numele lui „nimeni”, să mănino și eu „o piine” și basta. Sint convinsă că este de o mie de ori mai bine să fii un muncitor bun, un funcționar bun, decît un actor searbăd. Însipid. Iată de ce hotărîrea mea a fost să stau în Institutul de teatru doi ani: „dacă nu voi da nici un semn de talent, de capacitate — îmi pusesem cu strănicio în minte — mă voi retrage”. — Pentru unii acesta este un gest care depășește posibilitățile lor. Cum prin un fir nu-mai dau drumul, iar uneori prin asta se condamnă singuri. — Mai ales celor tineri ar trebui să li se dezvolte acest eroism absolut necesar și care, redus la proporțiile reale, se numește a fi cinstit cu tine însuși. Sotocote această calitate

drept prima treaptă se duce spre evitarea unei vieti anoste, fără temperatură, care nu-ți dă decît o stare de satisfacție opacă față de bucuriile și împlinirile reale. Noi, artiștii ne punem foarte adesea întrebarea: sîntem niște chemați, ori nechemăm în acest tărîm de la zăre se pretinde atît de mult? Dar problema acestei „chemări” ered să se poate pune oriunde, în orice meserie. Și mai este un fapt esențial: sînt domeni care, ea să nu fii mediocru, te obligă la ecomparatiile cele mai înalte. Recent am fost invitat de televiziune să jos într-un fragment din „Fintifa Blanduziei”. Înainte de a începe rolul, oralniul a anunțat că, în istoria teatrului, rolul meu a avut interpretări strălucite (Aristizza Romanescu etc., etc.). Am simțit că mă surprinde neliniștea: rezist eu, Ilinca Tomoroveanu, la o așa înaltă comparație? m-am întrebat. Nu vreau să spun că am rezistat, dar iată la ce te obligă asumarea unei răspunderi. Imbrățișînd o meserie artistică ai în față întreaga istorie a culturii, iar a veni eu jumătăți de măsură este ca și cum te-ai lăuda acum că sari 1,60 m. cînd Iolanda Balas a sărit de mult 1,90!

plu) eei mai mulți călători de aost fel suportă drumul nerovant doar din lipsa de eraj) de a se stabili în provincie (o doozitor), care s-a sădătorit inițial într-un oraș de provincie, dar care vîrînd să-și tragă sotiul după ea la București, merge — de 12 ani! — uite s-o zălino eu o cursă dorînd să fugă, zice dînsa, de „viata mediocră de provincie”, dar supunîndu-se fără să-și dea seama la cea mai a-nostă existență: vine în București numai să doarmă!). Și încă asta n-ar fi tot. Aseleși studii consemnează faptul că procentajul familiilor despărțite este foarte ridicat printre navetiștii. Explicatia? Cîreul o vorbă: „se mai distrează omul, caută și el să trăiască momente mai deosebite”. Ce să facă, e-dică, fiindcă vreme la drum, își mai înșală și el nevasta (sau sotiul)!

Există, am întrebat, oameni care se nasc condamnați la mediocritate? Nu! ni s-a răspuns de către psihologi, pedagogi, specialiști. Și ni s-a argumentat: o singură calitate dată ar avea omul, să fie bun la inimă — și tot va găsi domenii în care activitatea lui poate să-i dea extraordinare satisfacții.

Revenire la școală Cîineva scria recent că dacă vrei să cauți autorii mediocrității să cercetezi stătuile orașului și corpul profesoral. Primele, probabil, fiind-

EUGEN FLORESCU

- Dicționar ● Dicționar
- Dio ● AZI ● ționar
- Dio ● AZI ● ționar
- Dicționar ● Dicționar
- Dicționar ● Dicționar

MICROENUNCI OPEDIE

EROI AU FOST, EROI SINT ÎNCĂ...

Iancu de la Hunedoara a fost un viteaz, un cavaler, un destoinic om politic, un mare general, un om de cultură. Și, mai ales, un român, care timp de două decade de la Mircea cel Bătrîn până la Vlad Tepeș și Ștefan cel Mare, a strins românii, umăr la umăr, să stea pe Dunăre și pe Carpați, zid frățesc și strajă eroică împotriva coterpii otomane.

Fără spada lui, a celui născut în leagănul dacic al Hunedoarei ca și fără spada lui Mircea, a lui Vlad și a lui Ștefan cel Mare, Europa nu și-ar fi putut trăi Renașterea. Aceste personalități au fost marile străji înfipite în turnurile dinspre răsărit și miază-zi ale Europei, străji care s-au sacrificat ca Roma, Milanul, Veneția, sau Parisul să poată străluci, în veac prin cultura Renașterii. Fără aceste scuturi, unul dintre sultani tot ar fi atins râvna lui Baiazid Iderim: „Din pristolul de la Roma să dăm calului ovrăz”...

Și-acum să privim harta bătăliilor și a campaniilor lui Iancu de Hunedoara. Luptă

la Semendria, în 1437. Se bate, în 1441 cu pașa Isak în apropiere la Belgrad. În 1442 Mezid năvălind pe neașteptate în Transilvania, l-a silit pe Iancu de Hunedoara să adune ostași din sate și orașe. Așa, Iancu de Hunedoara cîștigă strălucite victorii în luptele de la Sintimbru, de la Sibiu, de la Alba Iulia împotriva aceluia cuceritor ocimitor de oaste otomană. Și dacă adăugăm, la această înrolare în masă, oștile voievozilor moldoveni și munteni,

Bătălia de pe Ialomița a înălțat un român, pe Iancu de la Hunedoara, la rangul de strălucită figură europeană. În apus se cîntau Te Deumuri întru slava lui. La procesiunea solemnă din piața San Marco, participa și dogele Veneției. Și cit de mare era râvna de a îndepărta prejudecile otomane, cit de priceput ocimitor și general era Iancu de Hunedoara, ne-o dovedește tot harta. În acea vreme neobosit viteaz, organizează „campania lungă”

popolul. Peste patru ani, în 1448, Iancu de Hunedoara pornește iar ofensiva peste Dunăre și susține bătălia de la Kossopolje. O bătălie grea, în care Iancu, mare meșter și inovator, a introdus tactica popolară de întărire a taberei cu cruce; bătălie în care a folosit cu mare dibăcie artileria; bătălie în care manevrele au jucat un deosebit rol de o parte și de alta; bătălie în care Iancu s-a remarcat printre primii creatori ai tacticii militare moderne. Opt ani-au

reimentatul și genialul comandant Iancu de Hunedoara, cu cavalerii și cu oastea lui populară, au luptat, cu nezdruccinată însuflețire, și au cîștigat una din cele mai mari victorii din istoria războaielor anti-otomane.

Cu singele românilor și cu genialitatea lui Iancu de Hunedoara, Belgradul a intrat în veșnicie ca un simbol al eroismului. L-a văzut Iancu de Hunedoara pe Mahomed al II-lea cum își ridică tabăra și pornea spre miază-zi. Ar fi vrut să-l urmărească și să-l strivească. Dar soarta n-a mai vrut așa. Îndată după victoria s-a mai vrut așa. Îndată după victoria s-a mai vrut așa. Îndată după victoria s-a mai vrut așa.

„LUMINA LUMII”...

de Dumitru Almaș

din toamna și iarna lui 1443 pînă la Sofia și Zlatia, apoi campania din 1444, pînă la bătălia de la Varna, în 10 noiembrie. Este o mare acțiune ofensivă antiotomană la care Europa nu se mai învecinează din vremea cruciadelor. Și chiar dacă oștile lui Iancu au fost înfrînte, turcii au suferit așa de mari pierderi încît, nouă ani n-au mai avut vîlaga trebuitoare să atace Constanti-

trebut lui Mahomed Cuceritorul ca să reia lupta, în 1456. O reuă după succesul cuceririi Constantinopolului. Ataca centrul dispozițiilor apărării popoarelor de la Dunăre: Belgradul. Urmărea să cuprindă fără zăbavă, țările române și Ungaria. Era deci vorba de unul din cele mai hotărîte momente din viața popoarelor Europene. Dar în bătălia de la Belgrad, din iulie aceluia an, înfrînd rezistența din umbra zidurilor cetății, cu manevrele și bătăliile în cîmp deschis, cu lupta navală pe Dunăre expe-

ritimentul și genialul comandant Iancu de Hunedoara, cu cavalerii și cu oastea lui populară, au luptat, cu nezdruccinată însuflețire, și au cîștigat una din cele mai mari victorii din istoria războaielor anti-otomane.

Cu singele românilor și cu genialitatea lui Iancu de Hunedoara, Belgradul a intrat în veșnicie ca un simbol al eroismului. L-a văzut Iancu de Hunedoara pe Mahomed al II-lea cum își ridică tabăra și pornea spre miază-zi. Ar fi vrut să-l urmărească și să-l strivească. Dar soarta n-a mai vrut așa. Îndată după victoria s-a mai vrut așa. Îndată după victoria s-a mai vrut așa. Îndată după victoria s-a mai vrut așa.

L-au așezat admiratorii și poporul în biserica de la Alba Iulia, sub lespeze sculptate, în pămînt românesc, cu un epitaf scris de apuseanul Ioan de Capistrano, sfetnic și slujitor credincios, epitaf care cuprinde în slovă de piatră suspînul noștii și superlativul unanim recunoscut al marilor lui valori, în epocă și peste epocă: „s-a stins lumina lumii”.

parțial — că monumentul este puțin sever și cam rece. Puritatea plastică, observată cu strictețe la Pantheon, înconjurarea a nenumerate încercări începute încă din antichitate pentru rezolvarea clădirii de tip central, ne îndeamnă să afirmăm că ne aflăm în fața unei realizări arhitecturale remarcabile, una dintre ultimele și cele mai reprezentative rezolvări a domeniului cu cupolă, monument închinat evident idealurilor sociale ale epocii. Sobrietatea și tinuta calmă, primitoră, efectul liniștor și calitatea de dominantă arhitecturală a Parisului, caracterul său reprezentativ au condus la folosirea Pantheonului pentru adăpostirea rămășițelor unor mari personalități ale culturii franceze.

Amurgul și zorile găsesc în totdeauna Pantheonul mai viu, mai interesant, mai aproape de privitor și Michelet, marele istoric francez era probabil îndreptățit să declare că nimic nu l-a făcut în tinerețe o impresie mai mare decît privirea Pantheonului în contra luminii Soarelui. „Am fost emoționat și mîi încîntat de el în fața unor mari evenimente. Ele au trecut! Momentul acesta rămîne și mă luminează și acum”.

PICTURA ISTORICĂ VALORILE LUI AMAN

de acad. George Oprescu

Nu cunosc absolut precis anul cînd Aman a părăsit țara pentru a merge la studii la Paris. Presupunerea mea este că aceasta s-a întimplat către sfîrșitul anului 1848. În orice caz, la începutul lui 1850 el se găsea în Franța.

Atmosfera artistică a Parisului, către 1850, nu era dintre cele prea ușor de defînit. Și clasicismul, și romantismul, își pierduseră din acuitatea și forța combativă, pe care le posedaseră în deceniile anterioare. Realismul, ca doctrină militantă, așa cum o înțelegea Courbet, nu cîștigase încă prestigiul pe care îl va avea mai tîrziu. Noului, atît de revoluționare cum le va cunoaște sfîrșitul secolului, nu apăruseră încă. La aceste trei tendințe se cuvine să adăugăm importanța crescîndă a picturii sale, ca rezultat al pînții de care se bucura Corot și a importanței din ce în ce mai mare a celor care trecuseră pe la Barbizon.

Asupra formației lui Aman și a succesorilor cu adevărat impresionanți pe care le dobîndeste puțin după contactul său cu arta occidentală, sintem foarte bine informați din două izvoare: scrisorile sale de atunci către prietenul și tovarășul său de luptă, din 1848, Iscovescu, care se găsea la Constantinopol, și din carnetul cu amintiri și impresii zilnice, deșus, după moartea artistului, la Academia Română de doamna Aman.

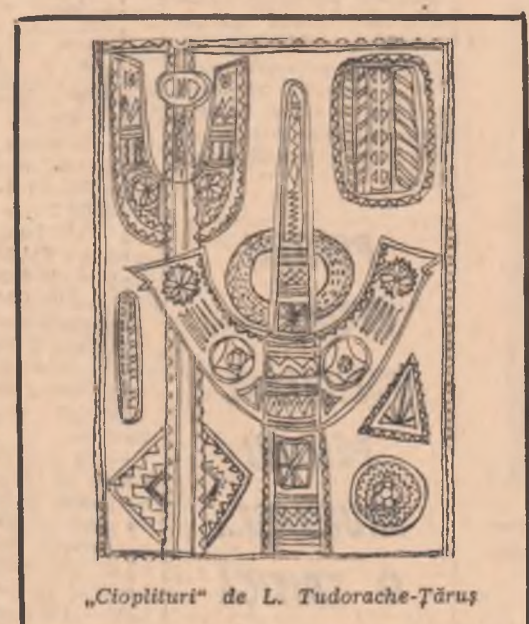
Biografia de pînă acum at lui Aman se interesează dacă el trebuie clasat printre clasicii sau printre romanticii, vorbesc de tendințele lui academice și, în cele din urmă, ne lasă nelămurit în ce grup se cuvine să-l considerăm. Tocmai această nesigură e o dovadă că clasificările rigide n-au de multe ori nici un sens. Aman trebuie analizat nu numai în subiectele sale, și nici chiar numai în operele definitive, ci mai ales în tehnica și procedeele de care se servește, pînă a ajunge la o operă definitivă, pentru a ne forma o idee mai sigură despre apartenența lui la un curent sau altul. Fără să greșim, îl putem judeca clasic din anume puncte de vedere, romantic din altele, și un realist începător, în fond comparabil cu Căciulă, la care prin analiză ajungem cam la același rezultat. Pictorul atitor tablouri istorice, executate cu vered, nu poate să fie asimilat cu clasicii. Dar tehnicianul care ne-a lăsat o atît de evolută probă despre felul cum evidențiază un tablou sub mîna lui — în Prnzul boierilor surprinși de

Unul din cele mai frumoase monumente arhitectonice ale țării: Palatul Culturii din Iași

CALEIDOSCOP Din istoricul punctuației

Cel dintii sistem de punctuație utilizat pentru deosebirile frazelor între ele și a părților esențiale ale frazei, îl găsim pe la începutul secolului II înainte erei noastre la Aristofan din Bizanț. Însă întrebarea punctelor, pentru deosebirile cuvintelor unul de altul, apare încă din timpuri foarte vechi. Astfel, în tablele Egiptene cu caracter egiptean, fiecare cuvînt este urmat de cîte două puncte; tot cu acele table, scrise însă cu caractere latinești, fiecare cuvînt este urmat de cîte un punct. Într-o inscripție găsită la Atena și care datează de la 450 î.e.n., cuvintele sînt despărțite prin cîte trei puncte așezate vertical. Uneori punctele, trei și chiar

„Cioplituri” de L. Tudorache-Țârșuș

patru, sînt așezate în formă de triunghi, pătrat, cerc, romb etc., iar în alte inscripții, punctele sînt înlocuite prin diferite figuri, ca: ramuri, flori, inimi, cruci, circumflexe, iuxta etc., care dau inscripțiilor un aspect straniu.

În privința virgulei, s-a stabilit că ea nu este așa de veche ca punctul. Ea apare de-abia prin manuscrisele de pe la începutul secolului VI. Forma și poziția ei diferă de la text la text. Uneori seamănă cu un S, alte ori cu un circumflex sau cu un V aplecat în diferite chipuri.

În multe manuscrise anterioare secolului VIII vedem un început de combinare a punctului cu virgula, care a dat naștere mai tîrziu semnului cunos-

PANTHEONUL PARISULUI

În Franța de la începutul veacului 18 o pleiadă de arhitecți frîmțită volumele și principiile de compoziție pentru găsirea unor soluții noi și printru monumentele remarcabile ridicate în această perioadă de interesantă realizări, se numără și Pantheonul din Paris (1755) opera arhitectului Jacques Soufflot (1713-1780). Așezat într-un cartier cu vechi tradiții, la capătul unei străzi — astăzi poate prea îngustă pentru a-i pune în valoare întreaga siluetă — Pantheonul polarizează privirile și reține atenția prin claritatea dominantă sale, o splendidă cupolă, una dintre cele mai reușite din capitala Franței. Planul, în formă de cruce cu brațe egale, inspirat de „Sf. Marc” din Veneția generează în mod logic un volum puternic, exprimat limpede. Cupola, construită din trei calote pentru a masca sursa de lumină și ridicată pe un tambur înconjurat

cu o eleganță colonadă care-l ușurează masa, se află la intersecția celor două axe ale clădirii. Cu toate că s-a inspirat din celebritatea și tinuta calmă, primitoră, efectul liniștor și calitatea de dominantă arhitecturală a Parisului, caracterul său reprezentativ au condus la folosirea Pantheonului pentru adăpostirea rămășițelor unor mari personalități ale culturii franceze.

Amurgul și zorile găsesc în totdeauna Pantheonul mai viu, mai interesant, mai aproape de privitor și Michelet, marele istoric francez era probabil îndreptățit să declare că nimic nu l-a făcut în tinerețe o impresie mai mare decît privirea Pantheonului în contra luminii Soarelui. „Am fost emoționat și mîi încîntat de el în fața unor mari evenimente. Ele au trecut! Momentul acesta rămîne și mă luminează și acum”.

Arh. I. SIMIONESCU

ALFONSO CASTALDI

PREZENTAT DE ION DUMITRESCU

Președintele Uniunii Compozitorilor

Am certitudinea că dacă aș solicita oricărui cunoscător al creației compozitice și muzicologice a lui Ion Dumitrescu să-mi definească înșurătura domeniului de activități sale, majoritatea răspunsurilor ar gravita în jurul aceleiași idei: puternică implințire a creatorului în glia tradițiilor artei naționale și universale.

Ascultăți Simfonia I. Simfonia. Cuartetul nr. 1, muzicile de scenă, muzicile de film, răsfoiți culegerile de solfeji sau notițele elevilor cursului său de armonie, citiți articolele omagiale închinată lui Castaldi, Jora, Cuculin, Vasilescu, sau cuvintele rostite cu prilejul celor mai diverse dezbateri închinată creației muzicale românești. Toate aceste creații, sînt străbătute de dorința de a sublinia dimensiunile autenticelor valori ale creației românești, sînt impregnate de ideea necesității stabilirii unor puncte de legătură între tradițiile și noile căutări ale artei românești.

Ideea acestei continuități, acestei nevoi de permanentă ancorare în valorile marilor tradiții și subliniații și din primele răspunsuri ale acestui succint colocvî închinat unuia dintre marii înaintași ai muzicii românești.

Cuvintele cu care profesorul Ion Dumitrescu îmi recompozează imaginea compozitorului Alfonso Castaldi au decît un caracter mai mult decît imponderabilă căldură pe care marile elevi o închină marilor lor profesori. Ele pornesc din convingerea adevărată a necesității stabilirii unor permanente legături între activitatea creației artistice românești și glorioasele ei tradiții.

Permiteți-mi să deschid întrețelul citindu-vă cîteva dintre cuvintele pe care le-ați rostit în urmă cu peste 20 de ani în onoarea profesorului dv. — Alfonso Castaldi:

„Dacă muzica simfonică românească — spuneti — își poate purta azi pașii pe direcții aproape egale ca înălțime cu ale Apusului și dacă în Conservatorul nostru s-a împămîntenit de mai multă vreme o tradiție serioasă de lucru dovedită prin personalitățile noastre muzicale care ne fac cînta, țesute mai toate din băncile sale, apoi acest lucru se datorește în bună parte lui Alfonso Castaldi”.

A-ți repetat astăzi acest gînd? — Pe de-a-ntregul. Am astăzi poate mai mult ca în 1945, cînd scriam aceste cuvinte, certitudinea că istoria muzicii românești va înscrise la loc de frunte numele lui Castaldi.

Alfonso Castaldi rămîne nu numai compozitorul de talent care ne-a lăsat cîteva dintre pietrele de hotar ale muzicii simfonice românești, ci îndrumătorul celor mai mulți dintre cei care au ilustrat și ilustrează valorile muzicii contemporane românești.

PAGINI
DIN ISTORIA
ȘTIINȚEI
ROMÂNEȘTE

Animații de profundă dragoste de țară, pionierii științelor medicale românești s-au făcut cunoscuți și peste hotare prin lucrările lor, favorite dintr-un feril spirit creator. Printre aceștia se numără Victor Babeș, microbiolog, anatomopatolog și virolog de renume mondial. El este cel care a descoperit grupul de germeni cunoscuți azi sub numele de Babeșlia, leziunile specifice provocate de turbare (corpil Babeș-Negri), granulațiile Babeș-Ernst din diferite. El a fost înflăcător serolog, avînd prioritate asupra lui Behring și Kitasato în seroterapia infecțiilor.

ajunsesse la concluzii opuse celor ale unor astronomi și matematicieni celebri dinaintea sa.

Planetele descrise în Jurnalul Soarelui curbe foarte apropiate de elipsă. Observațiile au constatat o variație în poziția și forma acestor curbe. Calculule anterioare lui Haret arătau că variația în timp a axelor mari ale elipselor este periodică, cu alte cuvinte, după un anumit timp, axele revin la poziția și mărimea inițiale. Teza lui Haret a demonstrat, însă, că a-

zeantă mișcare nu este periodică. Afirmăția tinărului om de știință a produs multă viață.

Curînd ea a fost acceptată.

Cele dintii cercetări de chimie din țările române priveau studiul bogățiilor naturale în vederea cuceririi și valorificării lor.

Merită să fie menționați printre primii cercetători. T. Stamati profesor la Academia Mihăileană, care la 1840 a înființat pentru prima oară în principate, un „cabinet” experimental de fizică și chimie.

De semnalat că la început analizele chimice se făceau numai în oficiile farmacistilor. Primele laboratoare oficiale de stat au fost înființate datorită strălucirii și eforturilor depuse de dr. Carol Davilla.

— Alfonso Castaldi rămîne nu numai compozitorul de talent care ne-a lăsat cîteva dintre pietrele de hotar ale muzicii simfonice românești, ci îndrumătorul celor mai mulți dintre cei care au ilustrat și ilustrează valorile muzicii contemporane românești.

— Castaldi a fost într-adevăr farul strălucitor care a luminat calea tinerilor muzicieni români.

— Prin clasele sale de la Conservatorul bucureștean au trecut D. Cuculin, G. Georgescu, A. Alessandrescu, F. Lazăr, I. Nonna-Ottescu, Al. Zîrba, M. Anricu, G. Enacovici și mulți alții dintre cei mai iluștri repre-

IOSIF SAVA

După victoria Siriei în conflictul cu Iraq Petroleum Company

Declarațiile premierului Zeayyen

Postul de radio Damasc a transmis joi seara o declarație a primului ministru Youssef Zeayyen care a vorbit despre victoria Siriei în disputa sa petrolieră cu compania Iraq Petroleum. Acordul care a fost semnat cu conducerea companiei petroliere occidentale, a precizat Zeayyen, se referă la redevențele convenite în urma traficului petrolier prin conducta ce traversează teritoriul său. El prevede suma de 5 shilingi și 10 penny pentru o tonă de petrol care trece prin conductă și 2 shilingi pe tonă ca taxă de încărcare la portul petrolier Banias. În acest mod, a precizat Zeayyen, redevențele anuale ale Siriei se vor ridica de la 105 la 160 de milioane lire siriene. Totodată, a menționat că suma de 4.911.201 lire sterline, reprezentând totalul

redevențelor datorate pe anul 1966 a fost depusă joi seara, în virtutea acordului încheiat, la Banca centrală din Siria. Drept urmare, Consiliul de Miniștri al Siriei, care a adoptat acest acord, a hotărât să inapoeze consoțului bunurile sale mobile și imobile sechestrate, la 8 decembrie 1966.

În același timp, Zeayyen a menționat că simbioză urmează să înceapă noi negocieri între guvernul sirian și reprezentanții companiei, în vederea unui acord în legătură cu redevențele datorate Siriei pe anii 1960-1965.

„Victoria noastră a menționat, primul ministru sirian, a fost determinată în mare măsură și de sprijinul acordat de R.A.U., Irak, Liban și de alte țări ale lumii arabe”.

Conferința de presă a lui Ivan Bașev

MINISTRUL afacerilor externe al R. P. Bulgaria, Ivan Bașev, care se află într-o vizită oficială în Norvegia, a relevat marea însemnătate a relațiilor economice bilaterale și a arătat că Bulgaria dorește să dezvolte schimburile culturale cu Norvegia.

Referindu-se la problemele securității europene, Ivan Bașev a declarat că această problemă a fost pe larg examinată în cursul întrevederii sale cu ministrul de externe norvegian John Lyng. „Bulgaria a declarat Ivan Bașev, acordă o importanță deosebită de mare acestei probleme și consideră că în prezent ea este cea mai importantă în Europa”.

„După părerea noastră, în prezent este deosebit de important ca țările Europei să colaboreze între ele în vederea convocării unei conferințe internaționale, care să examineze problemele securității europene”.

În încheiere, Ivan Bașev a declarat că avind în vedere relațiile excelente ale R. P. Bulgaria cu R.S.F. Iugoslavia și Republica Socialistă România, precum și îmbunătățirea relațiilor sale cu Grecia și Turcia, se poate considera, că în ultimul timp Peninsula Balcanică s-a transformat într-una din regiunile liniștite ale Europei.

O. N. U.

Sesiunea Comisiei pentru drepturile omului

Sesiunea de la Geneva a Comisiei O.N.U. pentru drepturile omului examinează în prezent problema politică de apartheid a guvernului Republicii Sud-Africane. Reprezentanții R.A.U., Tanzaniei, Nigeriei, Uniunii Sovietice, Senegalului și ai altor țări au condamnat în cuvântările lor politica guvernului sud-african și au cerut adoptarea unor măsuri împotriva acestuia.

Reprezentanții țărilor afro-asiatice au prezentat un proiect de rezoluție în legătură cu tratamentul inuman la care sunt supuși deținuții politici din R.S.A. Proiectul se pronunță în favoarea instituirii unei comisii speciale care să examineze situația deținuților politici din R.S.A. și cheamă toate statele să exercite presiuni asupra guvernului de la Pretoria pentru a-l determina să renunțe la politica rasistă.

TRATATIVELE ANGLO-MALTEZE

În cadrul tratativilor care au loc în prezent între delegațiile guvernamentale ale Maltei și Angliei pentru aplanarea conflictului provocat de hotărârea guvernului britanic de a reduce cheltuielile de întreținere a efectivelor sale militare din Malta s-a convenit de acord asupra constituirii unei comisii mixte, care să elaboreze propuneri concrete în această problemă. Se știe că guvernul maltez se opune reducerii trupelor britanice pentru motivul că întreținerea acestora și a bazelor lor constituie o sursă importantă de venituri pentru economia Maltei.

În comunicatul dat publicității se menționează participarea la tratative și a unor generali reprezentând N.A.T.O. Observatorii amintesc că printr-o rezoluție adoptată în 1965, N.A.T.O. și-a afirmat interesul pentru „menținerea securității Maltei”.

Totul a început într-o noapte de primăvară a anului 1950 pe o șosea în apropiere de orașul Madison din Wisconsin. Frederik Houghteling, unul din membrii conducerei Asociației Naționale a Studenților americani (N.S.A.) și-a parcat mașina în dreptul unei borne dinainte cunoscute. Curând și-a făcut apariția o limuzină la volanul căreia se găsea un fost coleg de studii al lui Houghteling, devenit, între timp, înalt funcționar la Central Intelligence Agency (C.I.A.). Intilnirea a fost scurtă. S-a trasat o convenție foarte simplă: C.I.A. remunera suma consistentă care trebuia să acopere cheltuielile de deplasare a delegațiilor N.S.A. la întîlnirile internaționale pe anul 1950. Astfel a început, în urmă cu 17 ani, o istorie care avea să se sfârșească cu ieșirea la suprafață a ceea ce NEW YORK TIMES denumeste „una din cele mai rușinoase pagini din viața americană a ultimelor două decenii”.

Au trecut doar trei săptămâni de la dezlăsurarea revistei RAMPARTS privind infiltrarea C.I.A. în mediul studentesc și cazul a luat proporțiile unui mare scandal politic. Între timp noi dezvăluiri relevă faptul că amestecul C.I.A. în universitățile americane a fost dirijat și promovate de înalte foruri guvernamentale de la Washington. Senatorul Young declară simbioza trecută: „Este evident că la Casa Albă s-a dorit de mulți ani folosirea organizațiilor studentesci pentru activitatea politică a S.U.A.”

studenți cu misiuni de agenți secreți în cursul crizei dominicane din 1965.

Proporțiile acestei infiltrări a C.I.A. în organizațiile studentesci nu pot fi, desigur, evaluate cu precizie. Date neoficiale, puse în circulație în presa americană vorbesc despre relațiile de „filantropie” între C.I.A. și un număr de 15 organizații studentesci. Subvențiile acordate în ultimii zece ani s-ar ridica, după unele evaluări, la peste 150 milioane dolari.

Operațiunile sub firma filantropică ale C.I.A. depășesc mediul studentesc. DER SPIEGEL, sintetizând dezvăluirile din diferite publicații americane publice o listă de 31 de „fundații” din S.U.A. și strănătate prin intermediul cărora C.I.A. reamite consistente fonduri în favoarea propriei sale influențe.

Fapt este că proporțiile publice ale acestor „fundații C.I.A.”, au determinat ordonarea unei anchete în curs de desfășurare. Cei mai mulți observatori își exprimă, însă îndoielile că această anchetă va duce la rezultate palpabile. Insuși faptul că în componența comisiei de anchetă intră și șeful C.I.A. Holmes, pare să indice așa cum opinează corespondentul lui TIMES în capitala americană, că „se încearcă mușamalizarea cazului și prezentarea C.I.A. în culori onorabile”. Este tocmai ideea pe care o susține și cunoscutul ziarist american James Reston cînd scrie: „Nelinștitor în toată această afacere e tocmai faptul că activitatea respingătoare a

„O fi de la C.I.A.?” (Desen din Chicago Sun Times)

duri bănești unui mare număr de organizații naționale și internaționale (cu profil politic, cultural, profesional, sindical etc).

Cum se explică amploarea dezvăluirilor cu privire la activitatea „filantropică” a C.I.A.? Sursa de obicei bine informate acreditează ideea că multe amănunte au fost lăuate să „filtrate” de rivalul lui Central Intelligence Agency, faimosul F.B.I. (Biroul Federal de Investigatii). Mulți sînt de părere că cheia noului scandal C.I.A. trebuie căutată în tendințele F.B.I. de a obține micșorarea sferei de

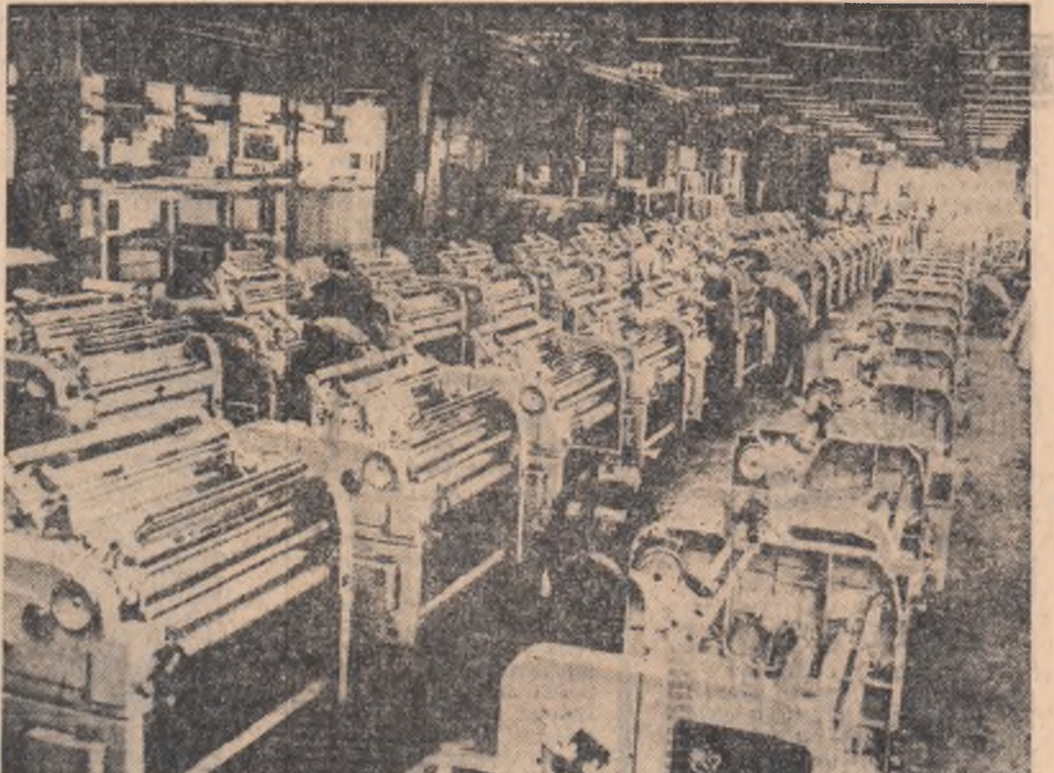
C.I.A. în mediul studentesc, s-a desfășurat fără nici o zăgazuire timp de 17 ani. Avem de-a face cu o veritabilă acțiune programată și de aceea nimeni nu poate spera că toate acestea vor fi abandonate.

Oricum, „scandalul activității filantropice a C.I.A.” prilejuiește încă odată dezvăluirea unor fapte din dosarul cunoscut de opinia publică mondială, al instrumentelor folosite de cercurii influente din Washington pentru amestecul în afacerile interne ale altor țări.

EM. RUCAR

Arestări la Kinshasa

Postul de radio Kinshasa a anunțat că organele securității de stat au arestat pe Victor Dondo și Adolphe Kishwe, deputați din partea provinciei Ecuatoriale, și respectiv Kwilu, sub acuzația de a fi desfășurat o activitate ostilă guvernului. Potrivit postului de radio, Victor Dondo și Adolphe Kishwe, fost ministru al minelor în guvernul ex-premierului Moise Chombe, au răspîndit o serie de știri false împotriva guvernului generalului Mobutu, îndeosebi după semnarea acordului de colaborare între Societatea generală a minereilor din Congo, care a preluat operațiunile fostei companii „Union Minière”, și „Societate generale de minerale” din Belgia. Într-un comentariu al postului de radio citat se arată, totodată, că cei doi deputați au difuzat o serie de știri false potrivit cărora forțele de securitate ar fi reprimat în orașul Lumumbashi o demonstrație organizată de studenți.

R. S. CEHOSLOVACA. Vedere a liniei de montajă războaielor produse de fabrica de utilaj Zbrojovska din Vsetin

URUGUAY

SCHIMBAREA GĂRZII

Miercuri, noul președinte al Uruguayului, Oscar Gestido, și-a preluat în mod oficial funcțiile. Prin aceasta s-a pus capăt vechiului sistem de guvernare, care datează din 1951.

După cum se știe, în Uruguay există două partide majortare: Blanco (reprezentînd tendințele moșierimii) și Colorado (exponent al burgheziei industriale și comerciale). Timp de aproape un secol, la putere s-a menținut partidul Colorado. Însă, în 1955, partidul din opoziție, Blanco, reușește în sfîrșit să câștige alegerile și să preia puterea, redîndu-i formațiunea și în 1962. Dar la sfîrșitul anului trecut, Colorado reîntre în posesia bastionului de maresal. Candidatul acestui partid, generalul Gestido, a fost ales președinte și prin aceasta partidul său a revenit la cirna țării.

Alegerea lui Gestido a însemnat însă după cum arătam și mai înainte, sfîrșitul sistemului numit „colegial” introdus cu 15 ani în urmă. Potrivit acestui sistem, țara era condusă de un încrețur compus din 5 persoane (trei din partea partidului la putere, două din partea opoziției). Dar treptat, formula a început să nu mai corespundă cerințelor unei conduceri eficiente. De aceea în toamna trecută înlocuirea ei cu sistemul prezidențial a fost supusă aprobării populației prin referendum. Rezultatul acestui scrutin a confirmat desființarea sistemului colegial, trecerea la sistemul prezidențial și alegerea lui Oscar Gestido în funcția de președinte al țării.

Noul președinte, care va deține și funcția de șef al guvernului, și-a alcătuit un cabinet din care fac parte cîteva personalități politice printre care: Hector Luisi (ministru al afacerilor externe), Augusto Legvani (ministru al afacerilor interne), Antonio Francese (ministru al apărării), Julio Lacarte Muro (ministru al industriei și comerțului), Luis Farappa (ministru de finanțe). La 1 martie, odată cu preluarea funcției de către noul președinte, întregul guvern și-a început activitatea.

Partidul Colorado preia conducerea în condiții deosebit de dificile. Guvernul trebuie să plătească în cursul anului 1967 datorii de peste 100 milioane de dolari. Dar, cum exporturile au scăzut foarte mult sau chiar au stagnat, nu se întrevide posibilitatea achitării datorțiilor, țara fiind nevoită să recurgă la noi împrumuturi externe. Costul vieții a crescut și continuă să crească în timp ce puterea de cumpărare a scăzut în chip vertiginos. Moneda națională, pesosul, a cunoscut o puternică devalorizare. Dacă în 1963 se plăteau 11 pesos pentru 1 dolar, în 1964 se plăteau 24 pesos, în 1965 — 65 pesos, iar în 1966 — 80 pesos. În perioada 1965—1966 costul vieții a crescut de 11 ori. Numai în anul 1965 preturile au crescut cu 80 la sută, iar salariile s-au redus în ceea ce privește puterea de cumpărare la 85 la sută în 1966 față de 1957. Și după cum se știe, salariatii în Uruguay alcătuiesc majoritatea populației, deși țara are o economie predominant agrară.

Dificultățile economice au făcut, afirmă observatorii, ca factorii răspunzători să caute vinovații. Și, după cum se preciza într-un ziar din Montevideo, „celor două mari partide nu le-a fost prea dificil să transforme sistemul colegial de guvernare într-un țap ispășitor”. De aceea, pronunțarea populară împotriva vechiului sistem a exprimat speranța că odată cu schimbarea formei de guvernământ se va putea îmbunătăți și situația economică a țării. În acest sens, programul noului președinte prevede o serie de măsuri cum ar fi intensificarea dezvoltării industriale, frînarea procesului inflaționist și a deficiențelor balanței de plăți. Lunile următoare vor arăta în ce măsură noua echipă de la conducerea Uruguayului va izbuti să facă primii pași spre redresare.

ION D. GOIA

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

IN CAPITALA tunisiană a avut loc, în cadrul acțiunilor intermagrebene, o consfătuire la care au participat reprezentanți ai companiilor de aviație civilă din Algeria, Maroc și Tunisia. În comunicatul final, dat publicității, se menționează că s-a hotărât să se studieze posibilitățile și mijloacele de care dispun cele trei companii, precum și posibilitățile existente în Libia, în vederea creării unei linii aeriene comune nord-africane a celor patru țări — „Maghreb Air Company”. Participanții au hotărât, de asemenea, să studieze sistemul și principiile de organizare ale unor companii aeriene internaționale. Reprezentanții celor patru țări interesate se vor înturna din nou la 28 aprilie.

PREȘEDINTELE R. S. Cehoslovace, Antonin Novotny, a avut, la Hradul din Praga, o întrevedere cu șeful statului cambodgian, printul Norodom Sihanuk, care face o scurtă vizită prietenească în R. S. Cehoslovacă. Potrivit agenției C.T.K., în cursul întrevederii au fost discutate probleme legate de dezvoltarea continuă a relațiilor prietenești și colaborării dintre Cehoslovacia și Cambodgia, precum și unele probleme de interes reciproc în legătură cu situația internațională.

PROFESORUL Eric W. Banister, de la Universitatea din Columbia britanică (Canada), a pus la punct un „respirometru”, aparat care permite modificarea artificială a presiunii atmosferice pentru adaptarea atleților la altitudinile mari. Acest aparat,

precum și cu alți membri ai guvernului de la Delhi. În centrul discuțiilor se vor afla o serie de probleme referitoare la cooperarea dintre cele două țări.

LA 19 MARTIE în Gabon, urmează să aibă loc alegeri prezidențiale. Odată cu președintele și vicepreședintele Republicii, vor fi aleși și membrii adunării naționale, întrucît, conform constituției țării, aceasta trebuie înlocuită odată cu șeful statului.

Campania electorală urmează să înceapă la 5 martie. Atît viitorul președinte al statului cît și vicepreședintele și cea mai mare parte a candidaților pentru adunarea națională, sînt membri ai Blocului demo-

cratic gabonez, partidul de guvernământ al Gabonului și singurul partid politic din țară.

POTRIVIT rezultatelor recensămîntului din 1966, populația R.A.U. în 1966 a fost de 20.083.419 locuitori. Tot potrivit acestui recensămînt, în R.A.U. există 4.875.150 clădiri.

UNIUNEA națională a studenților uruguayeni a hotărât să intrerupă orice relații cu conducerea Asociației naționale a studenților americani, în urma „scandalului C.I.A.”, care a dezvăluit amestecul Agenției americane de investigații în cea mai largă organizație studentescă americană.

au existat între inspectorul companiei „Air-France”, Antoine Lopez, și complicii implicați în răpirea lui Ben Barka. Pe de altă parte, a fost audiat studentul marocan El Mahi, în scopul identificării, cu ajutorul unor fotografii, urmează să stabilească relațiile care

JAPONIA. — Imagine de la un festival internațional de păpuși de la Tokio

Conferința O. U. A.

ÎN CADRUL lucrărilor Consiliului Ministerial al Organizației Unității Africane de la Addis Abeba, vineri dimineața au fost redate dezbaterele asupra bugetului O.U.A. pe anul 1967—1968. Se pare că marea majoritate a delegațiilor se pronunță pentru stabilirea unui buget de ordinul a două milioane de dolari, în timp ce proiectul Secretariatului O.U.A. preconizează un fond de 2.800.000 dolari. De asemenea, s-a discutat și fondul special al Comitetului de eliberare destinat să ajute mișcările patriotice africane în lupta angajată pentru independența politică.

Arestarea fostului comandant al lagărului de la Treblinka

Referindu-se la arestarea în Brazilia, la Sao Paulo, a fostului comandant al lagărului de exterminare Treblinka și Sobibor, Franz Paul Stangler, de origină austriacă, ziarul vienezz subliniază că el poartă vina pentru omorirea a 700.000 de oameni, în marea lor majoritate evrei. Pe lista criminalilor fasciști căutați, Stangler se află pe locul trei după Martin Borman și Heinrich Mueller și înaintea odiosului medic Mengele. La sfîrșitul războiului, călăt看 naziet a fost arestat pentru crimele sale deja cunoscute, dar a reușit să evadeze din lagărul de muncă și să fugă, prin Italia și Siria, în Brazilia cu ajutorul unei organizații naziste clandestine.

Criminalul de război Franz Paul Stangler, arestat miercuri de poliția braziliană, a fost transportat în aceeași zi de Rio de Janeiro la Brasilia. Informațiile primite din capitala braziliană arată că autoritățile nu au hotărît încă dacă să-l extrădeze sau să fie deferit unui tribunal brazilian.